

K ŘÍZENÍ BOJOVÉ ČINNOSTI ADS

Zkušenosti Sovětské armády z Velké vlastenecké války (VVV) ukazují na mistrné soustřeďování sil a prostředků všeho druhu k vytvoření potřebné převahy nad nepřítelem na směru hlavního úderu. Toto soustřeďování sil a prostředků se zejména projevovalo u dělostřelectva, kde velení dokázalo na směru hlavního úderu k průlomu nepřátelské obrany vyvést a soustředit dělostřelectvo z podružných směrů, z druhých sledů, záloh a dělostřelectvo hlavního velení. Podle údajů z operací VVV toto soustřeďování dělostřelectva mělo stoupající tendenci a v západokarpatské operaci 4. ukrajinského frontu na některých směrech, např. v pásmu průlomu 70. gardové divize, bylo dosaženo až 200 dělostřeleckých hlavních na 1 km úseku průlomu (v Berlínské operaci 270 hlavních i více).

Tyto hustoty umožnily v rámci vševojskových armád vytvářet kromě plukovních a divizních dělostřeleckých skupin i armádní dělostřeleckou skupinu, která se často členila na podskupiny. Tak např. 5. dělostřelecký pluk 1. čs. armádního sboru v západokarpatské operaci 4. ukrajinského frontu tvořil podskupinu 101. střeleckého sboru ADS 38. armády.

Jistě si pamatujeme, že tyto způsoby plánování jsme používali i u nás v podstatě do konce 50tých let. Pojem ADS se v naší terminologii znovu objevil před 2—3 léty.

V článku chci rozebrat některé otázky plánování a bojového použití ADS, zejména spojené s činností velitele a štábu vševojskovými armádami.

K plánování první útočné operace

a) Hustota, posílení a uskupení dělostřelectva

Válka může být zahájena bez použití jaderných zbraní s možností přechodu na jejich použití. Při tomto způsobu (možný) můžeme počítat s tím, že budeme často prolamovat obranná pásma (postavení) nepřítele. Nejvýhodnější

bude průlom v rámci vševojskové armády na styku dvou divizí. Šířka úseku průlomu by měla zabránit možnosti jeho prostřelování zejména protitankovými prostředky (PTRS) nepřítele a měla by být nejméně 6—8 km. Musí však v každém případě vycházet z možnosti vytvořit požadovanou hustotu hlavní na 1 km.

Tuto hustotu určujeme na základě požadavku spolehlivého a současného umlčení nejdůležitějších cílů (ohniska odporu čet na předním okraji i v hloubce, taktické prostředky napadení, dělostřelecké, minometné a protiletadlové baterie, protitankové prostředky a jiné) v době dělostřelecké přípravy. Na základě konkrétních podmínek v úsecích průlomu nepřítele máme vytvářet hustoty 110—120 hlavní na 1 km. To vyžaduje mít aspoň 35—40 dělostřeleckých oddílů po 18 hlavních zejména na období dělostřelecké přípravy a podpory útoku. Tato hustota při průlomu spěšně zaujaté obrany může být o 20 % nižší. Při zvětšení pásma obrany téže divize z 20 na 40 km potřebná hustota dělostřelectva se může snížit o 15 %.

Úhradu požadované hustoty budeme řešit s využitím organického, posilového a přibráného dělostřelectva ze sestavy druhých sledů a záloh.

Má-li armáda 5 divizí (3 msd a 2 td), organické dělostřelectvo tří msd tvoří 18 dělostřeleckých oddílů (do) včetně protitankových oddílů, dvou tankových divizí 8 do, kanónové dělostřelecké brigády 4 do, protitankového pluku 5 do. Za použití všech do kromě jedné msd, která bude útočit mimo úsek průlomu, můžeme kalkulovat s použitím 25 do armády.

Velitel frontu při posílení armády dělostřelectvem bude brát v úvahu její úlohu a místo v sestavě frontu. Bude-li průlom probíhat u obou armád prvního sledu, bude každá posílena hodnotou **do dvou brigád (8 do) po 18 hlavních**. Kromě toho půjde o přibrání PTZ frontu (2 do) a v případě nutnosti i přibrání dělostřelectva divizí, které jsou v záloze (2. sledu) frontu. Armáda tudíž může být posílena hodnotou **8 do — 144 hlavní** a na období dělostřelecké přípravy a podpory útoku může dostat přibrané dělostřelectvo v hodnotě **2—4 i více dělostřeleckých oddílů**.

Armáda proto bude mít zpravidla pro průlom celkem 35—37 do, z nichž můžeme vytvořit tato uskupení

- PDS pluků na hlavním směru po 4—5 do (8—10 do) a na směrech, které se přimykají k hlavnímu po 3—4 do (6—8 do),
- DDS po 4—5 do (8—10 do),
- ADS od 4—8 oddílů.

Toto uskupení nebereme jako šablonu, musí vycházet z konkrétní situace.

b) Plánování bojového použití dělostřelectva s důrazem na ADS

Velitel armády a jeho štáb si musí uvědomit, že úspěšný průlom obrany nepřítele závisí na jeho důkladné přípravě. Musí si být vědom toho, že NRVD a jeho oddělení v součinnosti s ostatními musí na základě důkladného zhodnocení situace nepřítele i vlastních vojsk vyřešit tyto základní otázky:

— stanovit potřebné množství dělostřelectva k spolehlivému a současnému umlčení cílů na předním okraji a v taktické hloubce obrany nepřítele v období dělostřelecké přípravy a podpory útoku;

— vyřešit úhradu potřebného dělostřelectva, jeho uskupení, včasné vyvedení a dosažení pohotovosti k palbě;

— stanovit strukturu dělostřelecké přípravy a podpory útoku a určit spotřebu střeliva;

— zabezpečit včasné získávání průzkumových zpráv a topograficko-geodetickou přípravu zejména pro přibrané dělostřelectvo;

— zplánovat úkoly v období dělostřelecké přípravy a podpory útoku pro ADS a tyto včas doručit veliteli ADS a ND prolamujících divizí;

— zabezpečit včasný přísun střeliva v součinnosti s náčelníkem výzbrojní služby a zástupcem pro tyl.

Podkladem pro plánování NRVD armády je idea zámyslu (rozhodnutí) velitele armády pro útočnou operaci a odborná směrnice (nařízení) NRVD frontu.

Velitel armády má v ideí zámyslu (rozhodnutí) NRVD upřesnit tyto zásadní otázky:

— předpokládanou sestavu a bojovou činnost divizí při prolamování obrany nepřítele;

— předpokládaný způsob průlomu (např. jednou divizí prvního sledu po přeskupení sil útokem z dotyku a zasazením jedné divize druhého sledu útokem z chodu apod.).

Pak by měl velitel armády upřesnit body návrhu NRVD k vytvoření ADS

— složení a velitel ADS,

— prostor palebných postavení, pozorovaten a způsob topograficko-geodetické přípravy,

— způsob zaujetí bojové sestavy a dobu pohotovosti k palbě,

— úkoly ADS v období dělostřelecké přípravy a podpory útoku, popř. úkoly za dělostřeleckého doprovodu útočících vojsk při boji v hloubce obrany.

Zkušenosti z VVV a říjnových bojů na Blízkém východě z roku 1973 potvrdily, že **velitel armády má mít ve svých rukou dělostřelectvo**, kterým může posilovat a ovlivňovat bojovou činnost divizí prvního sledu.

Vycházíme z toho, že je třeba **dělostřelectvem posílit divize prvního sledu**, aby po ukončení činnosti přibraného dělostřelectva byla zabezpečena jejich bojová činnost bez velkých změn a zbytečného manévru, dále také z toho, že ADS vytváříme **jen na určité období operace**.

Divize prvního sledu je účelné posílit dvěma do 152 mm KH a dvěma do 100 mm K, ADS vytvořit z kanónové brigády bez dvou do a přibraného protitankového pluku frontu — hodnota 4 do 100 mm K. Dále vytvořit podskupinu ADS z raketometné brigády (2 do RM 122 mm vz. 70) a dvou přibraných do RM 122 mm vz. 70 od dělostřelectva divizí druhého sledu. Účelnost vytvoření této podskupiny vychází z bojových vlastností těchto raketometů, které jsou velmi efektivním prostředkem ničení (umlčování), vysoce mobilní, s velkou délkou střelby a dostatečnou přesností palby.

Dalším důvodem je i to, že za dělostřeleckého doprovodu útočících vojsk při boji v hloubce obrany dochází ke zrušení ADS (zpravidla vytvoří DDS), ale tato podskupina bez přibraných oddílů může i při rozšíření pásma útoku na 20 km velmi dobře splnit do 20 minut palebné úkoly, které stanoví velitel armády.

Velitelem ADS v daném případě bude zpravidla velitel kanónové brigády.

Při stanovení prostoru palebných postavení vycházíme z toho, že hlavním úkolem ADS je ničit (umlčovat) taktické jaderné prostředky a dělostřelecké baterie. Tyto umlčujeme nejen v úseku průlomu, ale i na bocích do 2/3 jejich dostřelu (8–10 km). Prostor palebných postavení ADS volíme proto za celým úsekem průlomu, rozšířeném o 2–3 km na každém boku, tzn. v šířce 10–14

kilometrů. Vzdálenost palebných postavení od předního okraje bude zpravidla od 5—8 km. Zde dodržujeme zásadu, že přibrané oddíly do ADS budou tvořit první linii, aby se jim prodloužil maximální dostřel z místa, kdy končí zpravidla jejich úkol. Posilové oddíly budou tvořit hloubku a zpravidla ještě v době působení přibraných oddílů zahájí první přemístění.

Při určení pozorovatelů pro ADS počítáme, že pozorovatelní velitelé oddílů budou na úrovni VPS velitelů motostřeleckých (tankových) pluků. Každý velitel oddílu bude zaujímat zpravidla jednu pozorovatelnou jako hlavní a v případě nutnosti jednu boční nebo předsunutou. Velitelé baterií pozorovatelnou zpravidla nezaujmají a jsou v palebných postaveních.

Velitel ADS se svou operační skupinou bude zaujímat VPS na úrovni PVS velitelů divizí. Čáru pro rozvinutí baterie zvukoměrného průzkumu určujeme přibližně 2—3 km od předního okraje.

Při topograficko-geodetické přípravě vycházíme z toho, že každý oddíl má topografické družstvo s teodolitem a topografickým připojovačem. Tzn., že jsou u ADS ihned 4 topografická družstva. U ADS bude nutné připojit 2 pozorovatelnou ADS, 8—16 pozorovatelů velitelů oddílů, 6 stanovišť zvukoměrného průzkumu a 24 řídících děl baterií. Bude-li hustota pevných bodů 1 na 5 km², můžeme počítat, že připojení jednoho bodu bojové sestavy bude trvat 1,5—2 hodiny pro jedno topografické družstvo. V našem případě je výhodné připojit pozorovatelnou a stanoviště zvukoměrného průzkumu s teodolitem, tzn. připojení 16—24 bodů pro 4 topografická družstva (teodolity) trvá 7,5—10 hodin a připojení 24 řídících děl pomocí 4 topografických připojovačů trvá 9—12 hodin (vzhledem ke vzdálenostem mezi řídícími děly může být i kratší — asi 8 hodin).

Při řešení způsobu zaujetí bojové sestavy vycházíme z toho, že posilové oddíly a velitelství brigád budou v sestavě divizí prvního sledu a manévr pro průlom bude v celku jednoduchý a krátký. Přibrané oddíly se budou přesunovat na větší vzdálenost (až 100 km) a doba pohotovosti k palbě bude vzhledem k přesunu, zaujetí palebných postavení, přípravě střeliva a dalších prací okolo 10 hodin po obdržení signálu. Osy přesunu přibraného dělostřelectva určujeme v úzké součinnosti s operačním oddělením armády.

Při plánování úkolů pro ADS vycházíme z celkového plánování bojové činnosti dělostřelectva při průlomu obrany nepřítele v jednotlivých obdobích.

Při zahájení dělostřelecké přípravy útoku bude ADS umlčovat (ničit) taktické prostředky jaderného napadení a baterie všeho druhu. Protože jde u nepřítele většinou o samohybné baterie, umlčíme je jedním palebným přepadem. Při palebné přípravě musí vzdušný průzkum zjistit, zda se některé baterie nepřemístily nebo zda se neobjevily nové. Tyto umlčujeme ihned po obdržení souřadnic, nejpozději však v překrývajícím palebném přepadu (od Č—2 do Č+3). Dále bude ADS podle potřeby umlčovat důležité cíle v jednotlivých palebných přepadech podle plánu palby.

V období dělostřelecké podpory útoku, kterou zpravidla plánujeme dvojitým postupným soustřeďováním palby (důvod je, že obrana nepřítele je nasycena protitankovými prostředky s velkým dostřelem, které mohou působit palbou nejen z operných bodů těsně před ní, ale i z hloubky), ADS může působit částí oddílů ve druhé skupině (umlčuje PT prostředky) a druhou částí svých oddílů umlčuje a ničí nově zjištěné taktické prostředky jaderného napadení, baterie všeho druhu a některé jiné důležité cíle, které brání v postupu vlastních vojsk.

V období dělostřeleckého doprovodu útočících vojsk při boji v hloubce, který plánuje na celou hloubku úkolů divizí prvního sledu, jsou základem neplánované palby na vyžádání velitelů pluků, praporů i rot. I přesto je třeba plánovat hromadné palby na směr hlavního úderu. Do hloubky 10 km můžeme plánovat palby i pro ADS. Dále již je výhodné posílit divize prvního sledu a nechat si jen podskupinu ADS, vytvořenou ze dvou do RM 122 mm vz. 70, která může tuto funkci plnit až do splnění úkolů divizí prvního sledu (toto řešení není šablona).

Návrh NRVD schvaluje velitel. Po schválení návrhu pokračujeme v plánování a zpracujeme „**Plán bojového použití raketového vojska a dělostřelectva armády**“, který je součástí plánu operace a schvaluje jej velitel armády. Potřebné důležité úkoly RVD zakreslíme do „Plánu operace“ a zpracujeme příspěvek do rozhodnutí velitele armády, ve kterém uvedeme

- trvání a uspořádání dělostřelecké přípravy,
- ukoly dělostřelectva v období dělostřelecké přípravy a podpory útoku,
- složení a velitel ADS,
- pochodové osy (osy přesunu),
- prostor palebných postavení ADS,
- dobu pohotovosti k palbě.

Dále zpracujeme pro období dělostřelecké přípravy a podpory útoku „**Plán palby**“, ve kterém uvedeme

- způsob a dobu zahájení palby,
- signály pro zahájení palby,
- činnost letectva, motostřeleckých a tankových útvarů,
- činnost dělostřelectva divizí,
- činnost ADS,
- spotřebu střeliva.

K tomuto plánu připojíme „schéma palby dělostřelectva“. Z tohoto plánu zasíláme výpisy pro ND divizí a velitele ADS.

Velitel ADS na základě obdržených dokumentů, účasti na rekognoskaci velitele a NRVD armády rozpracuje palebné úkoly na oddíly po jednotlivých obdobích. Velitel ADS a jeho štáb zpracuje „tabulku palby ADS“ a oddíly zpracují „tabulky palby velitelů děl“ s potřebnou metodikou palby a spotřebou střeliva na jednotlivé dělo a palbu.

Činnost ADS v průběhu operace

Základním předpokladem úspěchu a splnění úkolů ADS je neustálé upřesňování plánů na základě konkrétní vzniklé situace. ADS i další posilové dělostřelectvo bude působit již od zahájení války v sestavě armády a to u divizí prvního sledu.

NRVD armády na základě rozhodnutí velitele armády pro průlom **musí včas upřesnit činnost velitele ADS**. Může nastat situace, že velitel ADS s minimální operační skupinou a palebnými jednotkami bude plnit ještě nějaký čas úkoly ve prospěch divizí prvního sledu a druhá část bude muset zahájit plnění úkolů pro zabezpečení průlomu.

Jednou z prvních důležitých otázek je rekognoskace postavení a pozorovatelů a včasné zahájení topograficko-geodetické přípravy. Zpravidla tuto rekognoskační skupinu povede zástupce velitele brigády (ADS). Její složení bude závislé na situaci. Vzhledem k tomu, že palebné úkoly ve prospěch divizí

(divize) mimo úsek průlomu budou zpravidla končit ze zaujaté a připravené bojové sestavy, budeme moci ihned do rekognoskační skupiny uvolnit topografické družstvo a část průzkumných prostředků (po jedné dělostřelecké pohyblivé pozorovatelně) od každého oddílu i průzkumné čtyři brigády. NRVD armády může podle možností tuto skupinu posílit topografickou jednotkou (4 topografická družstva).

Činností této rekognoskační skupiny máme zabezpečeno včasné získávání průzkumných podkladů pro palbu a topograficko-geodetickou přípravu nejen pro organické, ale i přibrané dělostřelectvo v ADS. Kromě jiného včasná znalost prostorů palebných postavení **má velký význam pro včasnou organizaci přísunu potřebného množství střeliva pro ADS.**

Pro včasné dosažení pohotovosti k palbě je důležitá příprava prvků pro střelbu. NRVD armády musí zabezpečit centralizované získávání zpráv o cílech všemi druhy průzkumu. NRVD cestou velitele armády v součinnosti se zpravodajským oddělením musí položit hlavní důraz na vzdušný průzkum, který musí získat zprávy o ženíjním budování a obsazování pásma obrany nepřítelem. Je výhodné několikrát fotografovat úsek průlomu a vyhotovit fotografie z prostoru o rozměru 10X15 km.

Dále musíme včas vyvést štáby dělostřeleckých skupin a jejich štáby oddílů i přibraného dělostřelectva. To samozřejmě platí i pro štáb ADS a její štáby oddílů. Tyto štáby zpracovávají potřebnou dokumentaci až do tabulek velitelů děl.

Velitel ADS se zpravidla zúčastní rekognoskace velitele armády (NRVD), vede sám rekognoskaci s velitelem podskupiny ADS a veliteli oddílů, na které přesně určí úkoly pro dělostřeleckou přípravu a podporu útoku.

Důležité je též nejnutnější ženíjní budování a maskování, pak zaujetí bojové sestavy, příprava střeliva, zaměření do hlavního směru a další práce, spojené s pohotovostí k palbě. Veškeré tyto práce, ale zejména přesun a zaujetí palebných postavení musíme maximálně utajit a zabránit prozrazení vlastního zámyslu.

V tomto období musíme věnovat velkou pozornost kontrolní činnosti přímo u jednotek s důrazem na přesnost přípravy prvků střelby, podrobnou znalost palebných úkolů, dokonalé maskování a bojové chování a dodržování stanoveného režimu.

K zabezpečení všech úkolů počítáme, že minimální doba **přípravného období pro průlom je 6—8 hodin denního světla** (topograficko-geodetická příprava a rekognoskace) a **jedna noc** (přísun střeliva a vyvedení zejména přibraného dělostřelectva).

Velitel armády s určenými důstojníky operačního, zpravodajského a jiných oddělení s potřebnými spojovacími prostředky před zahájením průlomu zaujímá PVS armády. **Toto PVS zaujímá s vyčleněnými důstojníky a spojovacími prostředky i NRVD armády.** PVS musí zabezpečit pozorování do pásma průlomu divizí prvního sledu a možnost řízení palby. Určení důstojníci z ORVD armády v období přípravy průlomu jsou trvale na tomto PVS i s vyhodnocovací ústřednou a sbírají a vyhodnocují zprávy. Na základě zjištěných cílů neustále upravují palebné úkoly v období přípravy útoku jak pro dělostřelectvo divizí, tak i pro ADS.

Poblíž PVS zaujímá VPS i velitel ADS se svou operační skupinou a spojovacími prostředky.

Poslední velmi důležitou činností velitele a štábu armády před zahájením průlomu je včasné a utajené dodání času „Č“ jak velitelům divizí, tak i dělostřelectva, kteří si ve svých plánech (tabulkách palby) opraví astronomický čas na skutečný.

Velitel armády na základě hlášení velitelů divizí o připravenosti k zahájení průlomu a hlášení NRVD armády o pohotovosti dělostřelectva v stanovenou dobu dává signál (rozkaz) k zahájení dělostřelecké přípravy k útoku. Útvary a jednotky divizí rozvinou se do praporek (rotních) proudů a přibližují se na čáru zteče. Dělostřelectvo i ADS plní palebné úkoly podle stanovené struktury dělostřelecké přípravy útoku podle plánu.

Po hlášení divizí, že jednotky (útvary) dosáhly čáru zteče a jsou na bezpečnostní vzdálenost, velitel armády dává rozkaz NRVD armády k zahájení dělostřelecké podpory útoku. V případě, že útvary divize nedosáhly čáru zteče podle plánu a nejsou připraveny zahájit zteč, je nutné dělostřeleckou přípravu prodloužit. NRVD armády musí při plánování i s touto variantou počítat (prodloužení by nemělo přesáhnout 5–8 minut). Tato varianta je velmi obtížná, ale řešitelná zejména proto, že dělostřeleckou podporu zpravidla řešíme dvojitým postupným soustřeďováním palby. První skupina dělostřelectva pokračuje v umlčování ohnisek odporu na předním okraji a druhá skupina umlčuje odpory v hloubce 600–1000 m podle plánu. Třetí skupina umlčuje některé důležité cíle v hloubce.

ADS v období dělostřelecké podpory útoku plní částí do jednak plánované úkoly v dvojitým postupným soustřeďování palby, ale zejména větší částí doplňuje neplánované úkoly podle požadavků velitele armády a velitelů divizí a podle pozorování velitele ADS nebo NRVD armády. Půjde o ničení důležitých cílů, které brání v postupu vojsk, o ničení (umlčování) nově zjištěných taktických prostředků jaderného napadení, baterií všeho druhu a protitankových prostředků.

V období dělostřeleckého doprovodu útočících vojsk při boji v hloubce obrany základ tvoří neplánované palby dělostřelectva podle požadavků velitelů útvarů a jednotek včetně velitele roty. Zvláštností tohoto období je, že přes určitou decentralizaci musíme mít většinu dělostřeleckých skupin (PDS, DDS i ADS) v pohotovosti k hromadění palby na směru hlavního úderu. Podle mého názoru není tedy nutné ihned po skončení dělostřelecké podpory ADS zrušit. Zejména tehdy ne, když přibrané dělostřelectvo má povinnost působit beze změny palebných postavení na maximální dostřel a ne jen na období dělostřelecké přípravy.

V našem případě bude účelné přemístit pozorovatelny velitelů oddílů ADS podle potřeby již za dělostřelecké podpory. Palebná postavení posilových oddílů (2 do 100 mm K a 2 do RM 122 mm vz. 70) přemístit po skončení dělostřelecké podpory, která zpravidla dochází do hloubky 4–5 km. Délka přemístění asi 10 km a prostor nových palebných postavení asi 4–5 km od původního předního kraje. V této době můžeme využít palby přibraných oddílů, začleněných do ADS.

Tímto způsobem přemístění zabezpečíme, že velitel armády má nepřetržitě v rukou hodnotu 4 do v ADS. V tomto období bude ADS plnit obdobné úkoly jako za dělostřelecké přípravy a podpory útoku a dále se zúčastní plánovaného i neplánovaného hromadění palby při umlčování přicházejících záloh nepřítele a jiných důležitých cílů. Po dosažení pohotovosti v nových palebných postaveních (po skončení činnosti přibraného dělostřelectva) může velitel

armády ADS ovlivnit dělostřelecké zabezpečení zasazení pluků druhého sledu divízi prvního sledu a umlčování jiných důležitých cílů.

Po zasazení pluků druhého sledu v hloubce asi 20 km se rozšíří útočné pásmo armády a ADS ztrácí své opodstatnění, protože nebude schopna palebně působit ve prospěch obou divízi prvního sledu. Proto jí posílíme některou divízi prvního sledu podle připraveného plánu.

Ale i v tomto období až do splnění úkolů dne divizemi prvního sledu bude účelné ponechat podskupinu ADS z RM 122 mm vz. 70 v podřízenosti velitele (NRVD) armády. Velitel má tak možnost bezprostředně ovlivnit bojovou činnost zejména na směru hlavního úderu. Dalším důvodem je i to, že v sestavě divízi prvního sledu jsou prostředky s dostřelem do 20 km, získávání zpráv o cílech (podklady pro palbu) jsou do určité míry omezené a často závislé na stupni armády a zbytečně dochází k prodlužování od zjištění souřadnic k zahájení palby. Krátce řečeno jsou to takticko-technické, střelecko-technické a manévrovací vlastnosti raketometné brigády, které umožňují plnit funkci podskupiny ADS.

Pro zabezpečení plnění úkolů podskupiny ADS je nutné, aby NRVD armády a zejména velitel podskupiny svou rekognoskační skupinou vedl včas průzkum vyčkávacích postavení do celé hloubky úkolu. Poblíž těchto postavení je nutný průzkum a topograficko-geodetické připojení 2—3 palebných postavení, vzdálených od vyčkávacího postavení 2—3 km. Baterie (oddíl) 122 mm RM vz. 70 z uvedeného vyčkávacího postavení před plněním palebného úkolu zaujímá jedno z připravených palebných postavení a ihned po odpálení opouští palebné postavení a zaujímá vyčkávací nebo jiné palebné postavení.

V závěru této statě chci upozornit, že ADS zejména v období dělostřelecké podpory a dělostřeleckého doprovodu v hloubce musí ničit (umlčovat) cíle jako jsou taktické prostředky jaderného napadení baterie 155 mm, 203 mm H i 175 mm K, zálohy nepřítelů v prostorech soustředění i na přesunu, které nemůže zjistit vlastními průzkumnými prostředky. Tohoto si musí být vědom velitel armády a měl by všemi druhy průzkumu (hloukovým), ale zejména přidělením vzletů vojenského, průzkumného i ostatního letectva zabezpečit včasný průzkum cílů i řízení a opravování palby ADS.

Závěrem článku chci zdůraznit, že jsem se dotkl jen zásadních otázek plánování a vedení bojové činnosti ADS. Neřešil jsem přísun potřebného množství střeliva, organizaci a vedení průzkumu a další závažné otázky, které mohou být předmětem samostatného článku.